

overordentlig paa de 30 Socialistmøder mod Pryglestraffen, som skulle afholdes i Morgen; men jeg tror ikke, den har meget paa sig. Thi skulde Spørgsmaalet, om en Lov er en Klasselov eller ikke, afgøres efter slige Hensyn, ved jeg ikke, hvad det ærede Medlem f. Eks. vil mene om hele vor Betlerilovgivning. Jeg har aldrig hørt, at rige og velhavende Folk gaa omkring og tigge, det er kun fattige Folk, der gøre det. Ogsaa om Betlerilovgivningen maatte det ærede Medlem sige: men det er jo en frygkelig Klassejustits, man straffer fattige Folk, fordi de gaa rundt og tigge, medens man ikke straffer rige Folk, for de gaa nemlig ikke rundt og tigge. Og dog har jeg aldrig hørt, at det ærede Medlem har rejst sig herken her i Tinget eller andetsteds og foreslaaet at afskaffe Betlerilovgivningen. Og der findes i vor Straffelov den ene Paragraf efter den anden, hvor man med meget stor Sikkerhed kan sige, at det er Paragraffer, mod hvilke rige Folk ikke ville komme til at forsynde sig, netop fordi de ere velhavende og have det, de behøve, til Livets Ophold, og dog har man aldrig hørt fra det ærede Medlems Side eller fra den Side, han hører til, nogen Indvending, gaaende ud paa, at det skulde være en Klasselov.

Det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos) gjorde mod Bestemmelsen i en følgende Paragraf om, at en Person, der gentagne Gange er domfældt paa en vis Maade, kan det paalægges at tage Ophold paa et bestemt Sted, den Indvending, at det var jo ingen Nytte til, det var kun at flytte Faren bort, man flyttede den farlige Person; men forhindrede ham derved ikke i at afstedkomme Ulykker. Derimod vil jeg bemærke, at det er netop ikke Tilfældet. Forholdet er ikke det, at den paagældende skal flyttes, men at Dommerne og Politimyndighederne kunne give ham Paalæg om at flytte sig, og et saadant Paalæg vil naturligvis kun blive givet, naar der er en velgrundet Opfattelse af, at man netop ved at flytte ham ophæver eller meget væsentlig formindsker Faren, hvilket jo vil være Tilfældet just derved, at en saadan Person bliver reven ud af hele det Milieu, hele den Omgangskreds, hvori han befinder sig og som animerer og ansporer ham til at føre et ørkesløst og ledigt Liv og begaa Forbrydelser.

Det ærede Medlem angreb ogsaa Forslagets Bestemmelse mod Sutenøruvæsenet. Han mente, at det hører ikke med i dette Lovforslag, da Sutenøruvæsenet kun skal være en moralsk, men ikke nogen fysisk

Fare. Jeg maa nu dertil sige, at dette synes mig at bero paa en Misforstaaelse eller Miskendelse af Sutenøruvæsenet. Selvfølgelig indeholder det en meget stor moralsk Fare, men ved Siden deraf indeholder det ogsaa en ganske overordentlig stor fysisk Fare, fordi Erfaringen netop viser, at de Personer, som hengive sig til Sutenøruvæsenet, i Reglen ere Personer, der ere oplagte til Voldshandlinger, saaledes at det som oftest er Personer, der drive Virksomhed baade som Sutenører og som Bøller eller i alt Fald staa lige paa Grænsen deraf. Jeg skal som prægnant Eksempel henvise til den bekendte Peter Valby, som for Øjeblikket sidder i Horsens Tugthus.

Det ærede Medlem, og for øvrigt flere ærede Medlemmer med ham, har gjort gældende, at Forhøjelsen af den kriminelle Lavalder er kun den ene Side af Sagen, det er kun den negative Side af Sagen; der mangler den positive Side af Sagen, nemlig hvad der skal gøres ved alle disse Børn. Jeg har allerede noget været inde derpaa, for saa vidt som det ligger i Øvrighedens Haand at foretage det fornødne, men jeg skal mod denne Indvending yderligere sige, at alt det er noget, der ganske sikkert vil komme af sig selv og komme efterhaanden. Vil man ikke reformere paa disse eller andre Omraader, før alt det, man ønsker, kan staa fuldt og fiks færdigt som et Aladdins-Slot, vil man i Reglen slet ikke komme til at reformere. Det rigtige er at begynde ved et Hjørne og tage fat der, saa viser Erfaringen, at alt det andet følger efter af sig selv med Naturnødvendighed. Er den kriminelle Lavalder for Børn forhøjet til 14 Aar, vil det ogsaa med Naturnødvendighed følge derefter, at de Foranstaltninger, som blive nødvendige for at sikre sig, at de af de forbryderske Børn, der ikke vedblivende kunne betros til Forældrene, forholde sig ret og vel, kunne blive gennemførte. Det vil kunne ske paa forskellige Maader. Jeg skal for det første henvise til det private Initiativ, hvor det Gudskelov viser sig, at, naar der er Trang dertil, mangler der aldrig Penge. Ogsaa Staten har jo støttet og vil vel fremdeles støtte saadanne Foranstaltninger i høj Grad, og der er heller ingen Tvivl om, at hvis det skulde vise sig, at der kommer saa mange Børn, at man ikke har Plads til dem, saa at det viser sig rigtigt at faa særlige Opdragelsesanstalter for dem, ville saadanne ogsaa kunne rejse sig meget hurtigt.

Det ærede Medlem gjorde den Ind-